Dosarul nr. 1-23040115-32-1-17032023 (1-50/23)

SENTINŢĂ
În numele Legii

18 aprilie 2023 or. *****

Judecătoria Hîncești (sediul *****)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Alexeeva Viorica
Grefier Levinte Tatiana
Cu participarea:
Procurorului Chirpii Carina
Apărătorului inculpatului Jomir Eudochia

a judecat în şedinţă publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privindu-l pe
*****

născut la *****, originar și domiciliat sat. *****, r-nul *****, concubinaj, fără persoane la întreținere, oficial neangajat în câmpul muncii, studii medii, grad de invaliditate nu deține, titluri speciale, grade de calificare distincții de stat nu are, limba de stat în care se desfășoară procesul o cunoaște, anterior nejudecat, pe cauza dată nu s-a aflat în stare de reținere sau arest,

învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (4) Cod penal.
Cauza penală parvenită în instanța de judecată la 17 martie 2023
Procedura de citare legal executată.

Procurorul s-a pronunțat pentru recunoașterea inculpatului**********e vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (4) Cod penal şi stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore.

Avocatul inculpatului***** Eudochia Jomir a pledat pentru aplicarea ultimului, a unei pedepse minime sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate în faza de urmărire penală, instanţa,-

c o n s t a t ă:

1. *****e la data de 19.02.2023, aproximativ la ora 22:15, nedeținând permis de conducere și având scopul refuzului de la testarea alcoolscopică și examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, intenționat a ignorat prevederile art. 10 alin.(2) lit.a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care stipulează expres: *persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea poliţistului, poliţistului de frontieră, ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmîneze pentru control :a) permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”,* precum și cerințele prevederilor art.ll lit.j) din același Regulament, care stipulează că: ”*conducătorul auto este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație*

procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar.

2. Drept urmare, la data și ora indicată, ***** conducînd automobilul de model „Hyundai Accept" cu n/î ZUR 939, pe una din străzile din sat. Horești r-ul *****, a fost stopat de către colaboratorii INSP al IGP, care se aflau în exercitarea obligațiunilor de serviciu, unde în urma controlului efectuat de către ultimii, s-a constatat că*****nu deține permis de conducere și prezintă suspecții referitor la conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, fapt pentru ce i s-a solicitat testarea alcoolscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate, însă în pofida preîntâmpinării acestuia despre survenirea răspunderii penale conform art.264[1] alin.(4) din Codul penal, pentru refuzul de la testarea alcoolscopică și examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, acesta categoric și expres a refuzat de a fi supus în modul stabilit, testării alcoolscopice și examenului medical, fapt confirmat prin îndreptarea din 19.02.2023 și procesul-verbal din 19.02.2023, privind constatarea faptei refuzului conducătorului auto de la testarea alcoolscopică și examenului medical.
3. În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul**********e fiind asistat de apărătorul său Eudochia Jomir, a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu și încadrarea juridică a acestora, că probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și că nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecată să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.
4. Instanța de judecată, studiind și analizând cererea inculpatului susținută de apărătorul lui și ascultând opinia procurorului, care a pledat pentru examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite, precum și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin încheierea din 10 aprilie 2023 a dispus admiterea cererii acestuia cu privire la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.
5. În cadrul cercetării judecătorești inculpatul*****fiind audiat conform regulilor de audiere a martorului, a declarat în esență că, la data de 19 februarie 2023 fiind în satul Horești, a cerut automobilul de la prietenul său Ali Tudor, pentru a se deplasa în sat. În timp ce conducea mașina s-a întâlnit cu un alt prieten și au mers în sat. *****. În drum spre satul *****, s-au mai întîlnit cu un prieten, cu care a consumat 2 pahare de bere, aproximativ 400 ml. După aceasta s-a pornit spre satul *****. A fost stopat de colaboratori de poliție și i-au cerut actele la control. Le-a spus că nu deține permis de conducere și a fost întrebat dacă a consumat băuturi alcoolice. I s-a solicitat să fie supus testării cu aparatul Drager, însă a refuzat. Îi pare rău de cele comise. Nu își poate explica de ce a refuzat să treacă testul Drager. Este apt de muncă și solicită instanței să-i aplice o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.
6. Pe lângă faptul că, inculpatul ***** a recunoscut vina, vinovăția acestuia se confirmă și prin probele administrate în faza de urmărire penală, recunoscute de către inculpat, și anume:

-procesul-verbal de audiere a martorului ***** care a comunicat că, la 19.02.2023, a fost implicat în serviciu pe 12 de ore, pe teritoriul raionului ***** împreună cu colegul său, Gabur

Vasile, cu automobilul de serviciu MAI 9905, de model Dacia Duster. La data de 19.02.2023, aproximativ pe la orele 22:15, în timp ce se deplasa cu automobilul de serviciu pe drumul public în localitatea Horești r-ul Ialoveni, a observat un mijloc de transport de model „Hyundai Accent” cu n/î ZUR 939, care se deplasa neuniform pe traseu. La semnalul acestuia ca să stopeze acel mijloc de transport a stopat. Apropiindu-se de mijlocul de transport, s-a prezentat cu legitimația de serviciu și a explicat conducătorului mijlocului de transport că a încălcat regulile de circulație rutieră. In mijlocul de transport se aflau două persoane de gen masculin, șoferul și un pasager pe bancheta din față. De la șofer a solicitat un act pentru identificare, de la care a primit buletinul de identitate, prin care s-a constat identitatea acestuia că este ***** a.n. *****. In timpul discuției duse cu acesta, din cavitatea bucală se simțea miros de alcool, astfel apărând suspiciuni că conduce mijlocul de transport, a solicitat să se apropie și colegul Gabur Vasile cu aparatul „Drager” din dotare în vederea stabilirii cantității stării de ebrietate. La propunerea să fie supus testării cu alcooltestul Drager pentru a stabili gradul stării de ebrietate,*****a refuzat, fară a da alte careva explicații. In continuare, conducătorului mijlocului de transport ***** i-au fost explicate consecințele refuzului sau împotrivirea testării. Insă acesta, la fel, explicându-i-se consecințele pe care le poate suporta a refuzat în continuare ca să fie supus testării alcooscopice. La fel, de către aceștia i-a fost propus ca pe baza îndreptării să se deplaseze în mun.Chișinău la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, pentru ai fi prelevate mostre de sânge în vederea stabilirii naturii și cantitatea de ebrietate, însă ultimul refuzase. La fel, conducătorul mijlocului de transport a refuzat inclusiv ca să semneze pe careva foi, comunicând că nu dorește să semneze pe ele. Tot procesul de documentare și de propunere pentru a fi supus testării alcooscopice a conducătorul auto a fost fixat video. Ce ține de momentul stopării presupun că aceasta a fost fixată cu camera de bord de la automobilul de serviciu. În continuare, în urma discuției cu conducătorul auto acesta comunicase că mașina nu-i aparține lui, iar la fața locului unde fusese stopat de aceștia se apropie proprietarul pentru a lua mașina. Astfel, la fața locului a venit proprietarul Alii Tudor, a.n. 1996, care a prezentat un contract de leasing pe mijlocul de transport, cărui i-a și fost eliberat automobilul sub recipisă. În cadrul documentării conducătorul auto ***** a.n. *****, a avut un comportament adecvat, ultimul refuzând numai ca să treacă testarea alcooscopică la solicitarea lor și să semneze pe actele întocmite pe numele acestuia. La cazul dat este tot ce poate comunica. A menționat că nu au informat Unitatea de Gardă a IP *****, despre depistarea conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, din lipsa de timp și faptul că informarea unității de gardă poate fi efectuată în termen de 24 de ore, de la momentul depistării că persoana stopată în trafic se află în stare de ebrietate alcoolică. (*f.d.9-10*)

- procesul-verbal de audiere a martorului Gabur Vasile Mihail care a comunicat că, la 19.02.2023, a fost implicat în serviciu pe 12 de ore pe teritoriul raionului ***** împreună cu colegul meu Agaci Mihai, cu automobilul de serviciu MAI 9905, de model Dacia Duster. La data de 19.02.2023, aproximativ pe la orele 22:15 în timp ce se deplasau cu automobilul de serviciu pe drumul public în localitatea Horești, r-ul *****, a observat un mijloc de transport de model „Hyundai Accent” cu n/î ZUR 939, care se deplasa neuniform pe traseu. La semnalul colegului său Agaci Mihai a stopat acel mijloc de transport. Apropiindu-se de mijlocul de transport, s-a prezentat și după câteva minute de discuție cu șoferul a solicitat ca să se apropie și el de acesta. Apropiindu-se în mijlocul de transport a observat că se aflau două persoane de gen masculin șoferul și un pasager pe bancheta din față. Colegului său Agaci Mihai a comunicat că de la

șoferul cet.C*****e simte miros de alcool și este necesar ca să fie supus testării alcooscopice. La propunerea să fie supus testării cu alcooltestul Drager pentru a stabili gradul stării de ebrietate,*****1998 a refuzat, fară a da alte careva explicații. In continuare, conducătorului mijlocului de transport ***** i-au fost explicate consecințele refuzului sau împotrivirea testării. Insă acesta la fel facându-se cunoscut cu consecințele pe care le poate suporta a refuzat în continuare ca să fie supus testării alcooscopice. La fel, de către aceștia i-a fost propus ca pe baza îndreptării să se deplaseze în mun.Chișinău la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, pentru ai fi prelevate mostre de sânge în vederea stabilirii naturii și cantitatea de ebrietate, însă ultimul refuzase. La fel conducătorul mijlocului de transport a refuzat inclusiv ca să semneze pe careva foi, comunicând că nu dorește să semneze pe ele. Tot procesul de documentare și de propunere pentru a fi supus testării alcooscopice a conducătorul auto a fost fixat video, la fel și momentul stopării a fost fixat video cu camera de bord de la automobilul de serviciu. In continuare în urma discuției cu conducătorul auto acesta comunicase că mașina nu aparține lui, iar la fața locului unde fusese stopat de noi se apropie proprietarul pentru a lua mașina. Astfel, la fața locului a venit proprietarul Alii Tudor, a.n. 1996, care a prezentat un contract de leasing pe mijlocul de transport, cărui i-a și fost eliberat automobilul sub recipisă. In cadrul documentării conducătorul auto ***** a.n. *****, a avut un comportament adecvat, ultimul refuzând numai ca să treacă testarea alcooscopică la solicitarea acestora și să semneze pe actele întocmite pe numele acestuia. La cazul dat este tot ce poate comunica. A menționat că nu a informat Unitatea de Gardă a IP *****, despre depistarea conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate din lipsa de timp și faptul că informarea unității de gardă poate fi efectuată în termen de 24 de ore, de la momentul depistării că persoana stopată în trafic se află în stare de ebrietate alcoolică. (*f.d. 11-12*)

-procesul-verbal de audiere a martorului Alii Tudor Oleg care a comunicat că, la data de 19.02.2023, aproximativ orele 21:00, aflându-se cu mijlocul de transport pe care îl are în locațiune de model „Hyundai Accent” cu n/î ZUR 939, de la SRL „Lencomauto”, a fost rugat de un prieten de-al lui pe nume*****ca să îl dea acestuia pentru a se plimba cu el, la care el a fost de acord. Comunică că nu cunoștea de faptul că acesta nu are permis de conducere și la momentul în care îi dăduse automobilul, acesta nu se afla în stare de ebrietate. In continuare, aproximativ orele 22:30, a fost sunat de ***** care i-a comunicat că la intrarea în s. Horești r-nul ***** a fost stopat de poliție și ca să se apropie și el. Tot atunci a plecat la fața locului cu mijlocul de transport a prietenii sale pe nume Alexandrina Zgârcu. Odată ajunși acolo, i-a fost comunicat de*****că el servise alcool după ce luase de la acesta automobilul și ulterior fusese stopat de poliție. Când a ajuns la fața locului prezenți mai erau polițiștii, de la care el a solicitat să preia automobilul, deoarece el este proprietarul acestuia și în acest sens a încheiat și o recipisă de predare primire a mijlocului de transport. In mijlocul său de transport,*****se mai afla cu o persoană necunoscută de acesta. La sosirea acestora de la polițiști a înțeles că*****a refuzat ca să tracă testarea alcooscopică. La cazul dat este tot ce poate comunica. *(f.d. 18*)

-procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 19.02.2023 (în caz de refuz de a trece controlul în vederea stabilirii stării de ebrietate), conform căruia agentul constatator, Agaci Mihai, în temeiul mirosului specific din cavitatea bucală a cet.***** ce se afla la volanul automobilul de

model „Hyundai Accept” cu n/î ZUR 939, a propus testarea acestuia cu dispozitivul de măsurare a concentrației de alcool în aerul expirat de tip „Drager”, iar ultimul a refuzat. (*f.d.6*)

- procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 19.02.2023, acțiune procesuală prin care*****a fost înlăturat de la conducerea vehiculului de model „Hyundai Accebt” cu n/î ZUR 939. Temeiul de fapt care a determinat înlăturarea șoferului Carabeț lon de la conducerea mijlocului de transport a fost: conducerea unității de transport în stare de ebrietate produsă de alcool, iar fiindu-i propusă testarea alcooscopică, șoferul a refuzat. (*f.d.7*)

-procesul-verbal de ridicare din 22.02.2023, acțiune procesuală prin care de la Gabur Vasile Mihail au fost ridicate trei înregistrări video din data de 19.02.2023. *(f.d.14*)

-procesul-verbal de examinarea a obiectului din 23.02.2023, acțiune procesuală prin care s-a examinat suportul magnetic CD-R pe care se află trei secvențe video, care constituie testarea alcooscopică a cet.Carabeț Ion. Înregistrarea video nr. 1, este cu dimensiunile de 43 sec., care constituie stoparea mijlocului de transport de model „Hyundai Accent” cu n/î ZUR 939 de angajații poliției. Filmarea este efectuată cu camera de bord a mijlocului de transport de serviciu a poliției din data de 19.02.2023, orele 22:21. înregistrarea nr. 2 este cu dimensiunile de 60 sec., care constituie documentarea cet.***** care se află în mijlocul de transport de model „Hyundai Accent” cu n/î ZUR 939. Filmarea este efectuată cu camera de bord a mijlocului de transport de serviciu a poliției din data de 19.02.202023, orele 22:25. înregistrarea nr. 3, este cu dimensiunea de 41 sec., care constituie propunerea de a fi testat cu alcootestul Drager conducătorul mijlocului de transport „Hyundai Accent” cu n/î ZUR 939, la volanul cărui-a se afla cet. ***** a.n. *****. La propunerea angajaților poliției ***** a.n. ***** și-a exprimat refuzul de a fi supus testării alcooscopice. Filmarea este efectuată cu camera de bord a angajaților poliției din data de 2023.02.19, orele 23:05. (*f.d. 16*)

7. Analizând declarațiile inculpatului, precum și probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată, a martorilor, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenței, concludenții, veridicității și utilității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată reține că dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului*****în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin.(4) Cod penal a fost dovedită.
8. Standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” (*beyond reasonable doubt*) a fost conturat în jurisprudența Curții Europene și presupune că pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (*Bragadireanu v. România*, 6 decembrie 2006; *Orhan v. Turcia*, 18 iunie 2002).
9. În corespundere cu art. 8 Cod procedură penală și art. 21 din Constituția Republicii Moldova orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție ori deschiderea unei proceduri judiciare penale - prin începerea urmăririi penale - nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.
10. La adoptarea unei hotărâri de condamnare până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților

trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

11. Conform art. 6 alin. (1) din Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.
12. Potrivit art. 384 alin. alin. (1) și (4) CPP, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.
13. Totodată instanța de judecată este obligată, prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală că la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată.
14. Relevante în acest sens sunt și prevederile art. 6 al CEDO și anume dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată.
15. La adoptarea sentinței instanța de judecată potrivit prevederile art. 385 alin. (1) pct. 1-4 Cod de procedură penală, trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.
16. Conform art. 389 al Codului de procedură penală, sentința de condamnarea se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Instanța de judecată, și-a bazat constatările pe probele verbale și în scris prezentate și în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate standardul de dovadă este acel al „în afara dubiilor rezonabile”.
17. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.
18. Alineatul (2) al aceluiași articol, stipulează că în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; raportul de expertiză judiciară; corpurile delicte; procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală și ale cercetării judecătorești; documentele (inclusiv cele oficiale); înregistrările audio sau video, fotografiile; constatările tehmco-științifice și medico-legale; actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații și anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările și altele; procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele și procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activității de întreprinzător, emisă conform prevederilor art. 276/1 dacă nu a fost expusă într-un proces-verbal de control; procesul- verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra

activității de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislației speciale în vigoare.

19. Potrivit alineatului (3) al art. 93 Cod de procedură penală se stipulează că, elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.
20. Aliniatului 2 al art. 99 din Codul de procedură penală stipulează că probele administrate se verifică și se apreciază de către instanța de judecată .
21. Articolul 101 CPP prevede că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele, conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța pune la baza hotărîrii sale numai acele probe la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.
22. Apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului**********e pe componența de infracțiune prevăzută de art. 264/1 alin. (4) Cod penal a fost corect calificată și anume refuzul de la examinarea medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.
23. În speța diferită justiției, instanța reține că prin fapta comisă de***** acesta a atentat la obiectul juridic principal a infracțiunii imputate și anume la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a refuza, a se împotrivi sau a se eschiva de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.
24. Conform art. 23 alin. (3) lit. b) al Legii privind siguranța traficului rutier, se stabilește că, conducătorul de autovehicul este obligat, să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.
25. *Latura obiectivă a infracțiunii* examinate se exprimă în fapta prejudiciabilă, concretizată, după caz, în acțiune sau inacțiune.
26. În conformitate cu pct. 2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova, nr. 296 din 16.04.2009, prin testare alcoolscopică se înțelege acțiunile lucrătorului de poliție sau ale altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic; prin examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei se înțelege complexul de acțiuni și procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătății, ce au drept scop determinarea și evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate.

27. Cât privește noțiunea recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, potrivit aceleiași prevederi normative, analiza de laborator reprezintă investigația de laborator ce are drept scop determinarea în probele biologice a concentrației alcoolului, a prezenței drogurilor și/sau a altor substanțe ce provoacă ebrietate. Așadar, scopul imediat al recoltării probelor biologice în cadrul examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei se exprimă în efectuarea analizei de laborator.
28. Prin urmare, instanța notează că fapta comisă de inculpatul**********e a constatat în acțiunea materializată prin refuzul acestuia, fiind conducător al mijlocului transport de model „Hyundai Accept" cu n/î "ZUR 939" de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical fapt confirmat prin procesul-verbal din 19.02.2022 contrasemnat de ultimul care coroborează cu declarațiile martorilor. Mai mult ca atât, fiind audiat la etapa urmăririi penale atît în calitate de bănuit cât și învinuit inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate prevăzute de art.264/1 alin.(4) Cod penal.
29. Infracțiunea în cauză este una formală. Ea se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, în oricare din modalitățile sale normative.
30. Sub aspectul laturii subiective, fapta comisă s-a caracterizat a fi comisă cu intenție directă, motivul exprimându-se în superficialitatea manifestată de către**********e în raport cu respectarea prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a refuza de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.
31. La caz, instanța de judecată reține că, la momentul comiterii infracțiunii și anume la 19.02.2023 ora 22:15 conducătorul auto*****era responsabil și nu avea calitatea specială de conducător al autovehiculului, nedeținând în acest sens un permis de conducere, astfel fiind întrunite semnele subiectului componenței de infracțiune prevăzute de art. 264/1 alin. (4) Cod penal.
32. Astfel, constatând că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 264/1 alin.(4) Cod penal, instanța reține că, dincolo de orice dubiu rezonabil, fapta a fost săvârșită de inculpatul**********e și constituie infracțiunea imputată motiv pentru care va dispune condamnarea acestuia.
33. În conformitate cu prevederile art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
34. Potrivit art.75 alin.(1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.
35. Aliniatul (2) al aceleiași dispoziții legale precizate supra stipulează că, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac

necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

36. Totodată, instanța de judecată notează că, prin prisma prevederilor art. 7, 61, 75 și 78 din Codul penal, la stabilirea pedepsei penale, instanța reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.
37. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.
38. Totodată, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia "natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".
39. De asemenea urmează a se consemna că la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că conform art. 15,16 Cod penal infracțiunea săvârșită de către acesta prevăzută de art. 264/1 alin.(4) Cod penal este una ușoară pentru care legea penală prevede aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 1 an.
40. Instanța va reține în privința lui**********e ca circumstanță atenuantă conform art. 76 Cod Penal – căința sinceră.
41. Careva circumstanțe agravante în baza art. 77 Cod penal la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatului nu au fost stabilite.
42. Instanța la aplicarea pedepsei va ține cont și de persoana inculpatului, atitudinea acestuia în timpul și după comiterea infracțiunii, precum și de faptul că nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, se află pentru prima dată pe banca acuzaților și a săvârșit o infracțiune ușoară.
43. Astfel, luînd în consideraţie în ansamblu toate circumstanţele cauzei, instanţa consideră că corectarea şi resocializarea inculpatului*****este posibilă prin aplicarea față de acesta a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în limitele sancţiunii art.264^1 alin. (4), Cod penal a RM, astfel că scopul pedepsei poate fi atins şi prin această sancțiune, pedeapsă care este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancţiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia faţă de ordinea de drept, regulile de convieţuire social şi principiile morale.

44. Mai mult, ca atît în ședința de judecată s-a stabilit că inculpatul*****este apt de muncă.
45. Totodată, la stabilirea cuantumului pedepsei aplicate inculpatului, instanța de judecată va aplica prevederile art. 364[1] alin.(8) Cod de procedură penală, conform cărora inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecată să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunităţii.
46. Prin prisma normelor citate *supra,* instanţa de judecată urmează să stabilească noi limite cu care va opera la stabilirea pedepsei inculpatului, astfel că se va reduce cu o treime din limita minimă de 200 ore și maximul de 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității prevăzut de sancțiunea art. 264[1] alin.(4) Cod Penal a RM, stabilindu-se noi limite potrivit cărora limita minimă aplicabilă va fi de 133,4 ore muncă neremunerată în folosul comunității iar limita maximă aplicabilă va fi de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.
47. Astfel, ţinând cont de sancţiunea art. 264[1] alin. (4) Cod penal, la stabilirea cuantumului pedepsei aplicate inculpatului, instanţa va reieşi din limita maximă a pedepsei, raportată la prevederile art. 364[1] alin.(8) Cod de procedură penală și limita minimă a pedepsei şi va aplica inculpatului pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de în mărime de 160 ore.
48. Corpuri delicte nu sunt.
49. Cheltuieli de judecată nu au fost înaintate.
50. În baza celor expuse, conducându-se de art. art. 364[1], 389, 392-396 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,-

hotărăște:

Se recunoaşte***** născut la ***** vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(4) Cod Penal al Republicii Moldova şi în baza acestei norme, cu aplicarea prevederilor art.364[1] pct.(8) Cod procedură penală RM, a-i stabili o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 (una sută șaizeci) ore.

În temeiul prevederilor art. 67 alin. (3) din Codul penal, se explică lui***** născut la *****, că, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Sentința în cauză şi dispoziţia de executare – se va trimite organului de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul***** născut la *****, care va asigura executarea pedepsei aplicate.

Sentinţa cu drept de recurs în Curtea de Apel Chişinău, în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei Hîncești (sediul *****).

Preşedintele şedinţei,

Judecătorul (semnătura) Alexeeva Viorica

Copia corespunde originalului

Președintele ședinței: Viorica Alexeeva